Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

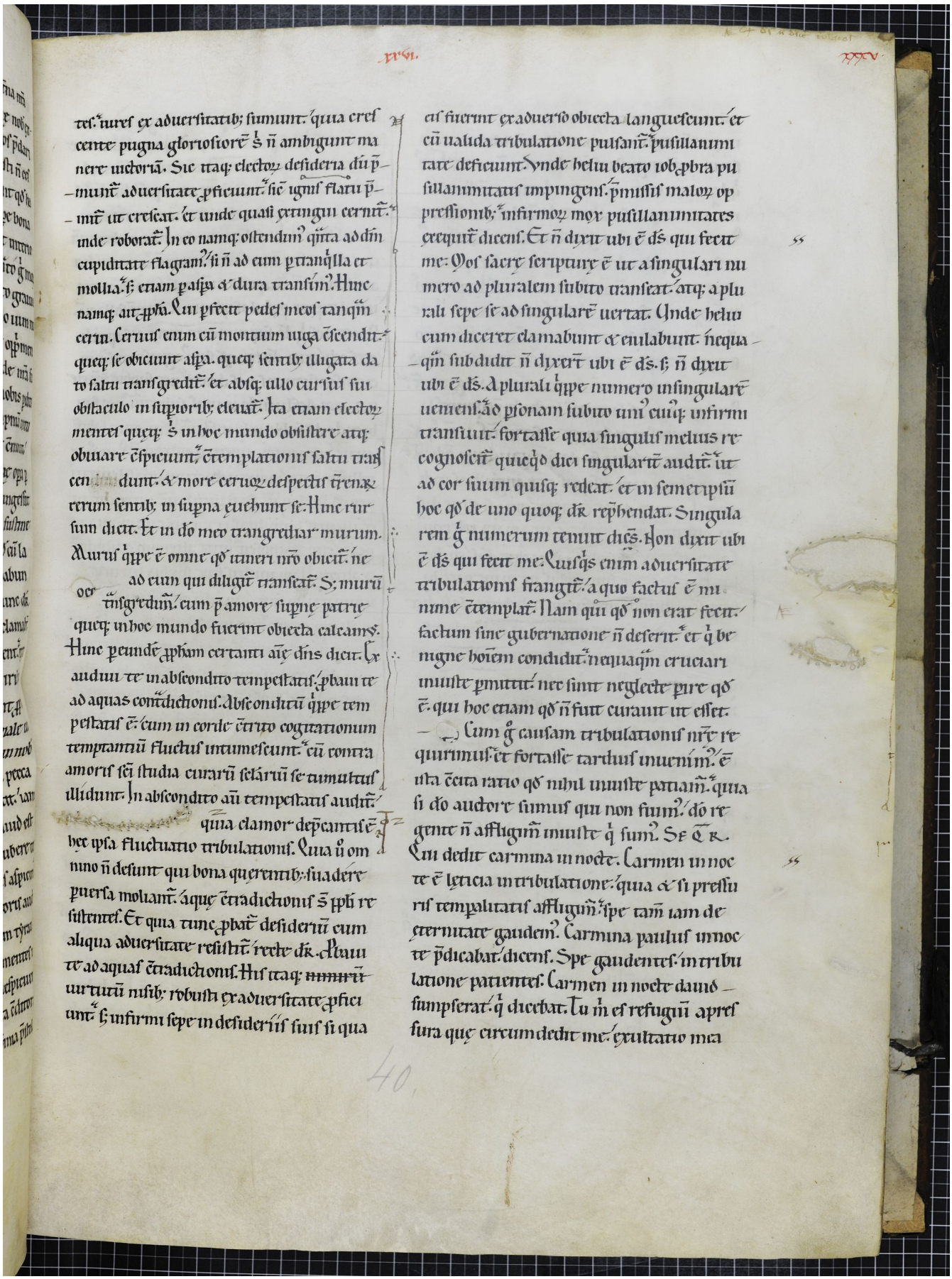

tes. nures ex aduersitatib; sumunt. quia cres
cente pugna gloriosiore. s ñ ambigunt ma
nere victoriã. Sic itaq; electoꝝ desideria dũ p
munt aduersitate pficiunt. sicẽ ignis flatu p
mit ut crescat. et unde quasi extingui cernit.
inde roborat. In eo namq; ostendunt quãta ad dñm
cupiditate flagrant. si ñ ad eum p tranq̃lla et
mollia. s; etiam p aspa & dura transiũt. Hinc
namq; ait ipsa. Cui pficit pedes meos tanq̃m
cerui. Ceruus enim cũ montium uiga ascendit.
queq; se obiciunt aspa. queq; sentib; illigata da
to saltu transgredit. et absq; ullo cursus sui
obstaculo in superiorib; eleuat. Ita etiam electoꝝ
mentes queq; s in hoc mundo obsistere atq;
obuiare aspiciunt. ad ꝛemplationis saltu tran
scendunt. & more ceruoꝝ despectis terrenarum
rerum sentib; in supna euehunt se. Hinc rur
sum dicit. Et in dõ meo transgrediar murum.
Murus ipse est omne qd tanteri nrõ obiciti. ne
ad eum qui diligit transeat. S; murũ
transgrediũ. cum p amore supne patrie
queq; in hoc mundo fuerint obiecta calcamus.
Hinc peuide ipsam certami aie dns dicit. Ex
audiui te in abscondito tempestatis. pbaui te
ad aquas contradictionis. Absconditũ ipse tem
pestatis est. cum in corde certo cogitationum
temptantiũ fluctus intumescunt. cũ contra
amoris sei studia curarũ seculariũ se tumultus
illidunt. In abscondito aũ tempestatis audit.
quia clamor depcantis est
hec ipsa fluctuatio tribulationis. Quia ũ om
nino ñ desunt qui bona querentib; suadere
peuersa moliant. aque etradictionis s ipsi re
sistentes. Et quia tunc pbat desiderũ eum
aliqua aduersitate resistit. recte dic. Pbaui
te ad aquas etradictionis. His itaq; ~~nimirũ~~
uirtutũ nisib; robusti ex aduersitate pfici
unt. s; infirmi sepe in desideriis suis si qua
cas fuerint ex aduersi obiecta languescunt. et
cũ ualida tribulatione pulsant. pusillanimi
tate deficiunt. Unde beatus iob pbra pu
sillanimitatis impingens. pmissis maloꝝ op
pressionib; infirmoꝝ moꝝ pusillanimitates
exequit dicens. Et ñ dixit ubi est ds qui fecit
me. Mos sacre scripture est ut a singulari nu
mero ad pluralem subito transeat. atq; a plu
rali sepe se ad singulare uertat. Unde beatus
cum diceret clamabunt & eulabunt. nequa
qm subdidit ñ dixerit ubi est ds. s; ñ dixit
ubi est ds. A plurali ipse numero in singulare
uenens. ad psonam subito uni cuiq; infirmi
transiuit. fortasse quia singulis melius re
cognoscit quicqd dici singularit audit. ut
ad cor suum quisq; redeat. et in semetipsũ
hoc qd de uno quoq; dic reprehendat. Singula
rem igit numerum tenuit dicens. Non dixit ubi
est ds qui fecit me. Quisq; enim aduersitate
tribulationis frangit. a quo factus est mi
nime etemplat. Nam qui qd non erat fecit.
factum sine gubernatione ñ deserit. et iq be
nigne hoiem conditum. neqquam cruciari
iniuste pmittit. nec sinit neglecte pire qd
est. qui hoc etiam qd ñ fuit curauit ut esset.
Cum igit causam tribulationis nre re
quirimus. et fortasse tardius inuenimus. est
uita certa ratio qd nihil iniuste patiam. quia
si dõ auctore sumus qui non fuimus. dõ re
gente ñ affligim iniuste iq sumus. Se Ct R.
Qui dedit carmina in nocte. Carmen in noc
te est letitia in tribulatione. quia & si pressu
ris tempalitatis affligim. spe tam iam de
eternitate gaudem. Carmina paulus in noc
te pdicabat. dicens. Spe gaudentes. in tribu
latione patientes. Carmen in nocte dauid
sumpserat. iq dicebat. Tu in es refugiũ apres
sura que circumdedit me. exultatio mea